

ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА

УДК 378.147

DOI: 10.30977/BUL.2219-5548.2023.101.1.177

ДЕЯКІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБЛЕННЯ РЕСУРСІВ ДЛЯ САМОНАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ТЕХНІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Сасенко Н. В.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Анотація. У статті проаналізовано поняття самонавчання, яке розглядається як самостійне вивчення додаткового матеріалу до основного курсу, як процес навчання, під час якого здобувач освіти бере на себе відповідальність за власне навчання, визначення його мети, розроблення та планування власної програми навчання й оцінювання результатів своєї діяльності. Визначені особливості самонавчання іноземних мов обумовлені наявністю великої кількості ресурсів завдяки розвитку інформаційних технологій. Зазначена функція викладача як помічника у виборі ресурсів та розробленні індивідуальних планів самонавчання. Проаналізовано досвід створення власних ресурсів для самонавчання здобувачів англійської мови за допомогою технології аудіовізуального перекладання.

Ключові слова: самонавчання, іноземна мова, технічний університет, аудіовізуальне перекладання.

Вступ

Швидкий розвиток технологій та стрімкий темп змін у ХХІ столітті сприяють тому, що професійні знання потребують оновлення, після того, як здобувачі закінчують заклади вищої освіти (ЗВО). Крім того, деякі здобуті компетентності, зокрема в галузі іноземної мови, потребують постійної актуалізації після того, як здобувачі залишають аудиторію, інакше існує загроза їхньої повної втрати. Це обумовлює активний пошук інноваційних педагогічних технологій, які б забезпечили безперервність освіти випускників закладів вищої освіти.

На сьогодні виникла необхідність у розвитку в здобувачів навички самостійного навчання, щоб вони своєчасно отримували актуальну інформацію у сфері професійної діяльності та підтримували компетентності, які можуть бути втрачені без організованого на регулярній основі «підживлення». Самонавчання (в англійській літературі *self-directed learning*) застосовується в багатьох сферах у ЗВО та за їх межами й пов'язане з фундаментальними засадами вищої освіти [1].

У загальному значенні самонавчання розглядають як самостійне вивчення додаткового матеріалу до основного курсу, як процес навчання, в якому той, хто навчається, організує власне навчання, зокрема визначає мету навчання, визначає його зміст, розробляє та планує індивідуальну програму самонавчан-

ня, керує власною діяльністю, оцінює її результати, здійснює самокорекцію [2].

У галузі навчання іноземних мов самонавчання передбачає насамперед індивідуалізацію навчання, тобто таку форму навчального процесу, за якої здобувачі самі можуть впливати на своє навчання та розвиток, водночас має постійно здійснюватись процес переналаштування особистості з об'єкта впливу на позицію суб'єкта пізнавальної діяльності, а іншомовна підготовка має спрямовувати на розвиток своєрідності та неповторності кожного здобувача з огляду на його індивідуальні якості, розкриття можливостей його особистісного та професійного розвитку [3].

Отже, необхідно здійснювати пошук нових підходів до навчання методів та прийомів самонавчання й розробляти ресурси, які максимально задовольняли б потреби як здобувачів освіти, так і випускників у забезпеченні безперервного навчання іноземних мов та самоосвіти.

Аналіз публікацій

У літературі існує велика кількість різноманітних визначень процесу самонавчання. М. Ноулз пропонує, мабуть, найбільш авторитетне і всеосяжне визначення самонавчання як процесу, в якому індивіди беруть на себе ініціативу за допомогою інших людей або без неї у діагностиці своїх потреб у навчанні, визначенні його мети, людських та

матеріальних ресурсів, що можуть бути використані під час навчання, вибору та реалізації відповідних стратегій навчання, а також аналізу його результатів [4, с. 18].

Здобувачі освіти, які самонавчаються, вирішують складні завдання, розвивають глибоке розуміння навчального матеріалу, самостійно активізують і спрямовують свої зусилля на набуття знань і навичок та досягнення успіху в навчанні, реалізують власні стратегії навчання, а не просто пасивно реагують на інструкції викладачів [5; 6].

Т. Доїл визначив низку важливих особистісних навичок, якими здобувачі мають володіти для ефективної організації самонавчання: уміння знаходити та оцінювати якісні джерела інформації; виявляти важливу інформацію у знайдених джерелах й усвідомлено її організувати; писати доповіді та статті; керувати часом; володіти стратегіями запланування матеріалу, що вивчається; системно вирішувати проблеми; контролювати власне навчання [7, с. 69].

Стійкість саморегульованого навчання значною мірою залежить від мотивації здобувачів, яка сприяє визначенню важливості навчальних завдань і рівня наполегливості та зусиль, які необхідно докласти для їх виконання [8].

Процеси саморегуляції, на думку Б. Циммерман, передбачають визначення мети, планування стратегій і термінів для її досягнення, гнучку реалізацію стратегій навчання [9]. Стратегії, що використовуються для досягнення мети навчання, можуть охоплювати (серед іншого) читання, письмо, аудіювання, визначення питань, конспектування, використання певних технік запланування та взаємодію з однолітками [10].

Ці визначення поняття самонавчання та зазначені стратегії самостійної освіти загалом аналогічні тим, що пропонуються іншими авторами, оскільки їхні основні засади та засоби реалізації багато в чому співпадають.

Мета та постановка завдання

Мета і завдання статті – конкретизувати зміст самонавчання, проаналізувати особливості самонавчання іноземних мов, запропонувати нові підходи до його організації з використанням інноваційних засобів у цифровому середовищі технічного університету.

Підходи до розроблення ресурсів для самонавчання іноземних мов у технічному університеті

На сьогодні існує велика різноманітність онлайн-матеріалів для самостійного навчання, проте питання пошуку найбільш раціональних та ефективних форм і методів самонавчання є актуальним.

Викладачі мають не тільки допомогти здобувачам набуття знання з конкретних дисциплін, але й розвинути набір компетентностей, необхідних для самонавчання, даючи поради у виборі ресурсів, створюючи атмосферу відкритості та довіри, допомагаючи розробляти індивідуальні плани самонавчання та фіксувати результати, наприклад, у мовних портфоліо.

Завдяки інформаційним технологіям іншомовна освіта надає тим, хто вивчає мову, велику кількість ресурсів, які наявні у вільному доступі, наприклад, TED, MIT OpenCourseWare, Open Textbooks тощо, а навчання, за словами С. Бонка [11], стає все більш неформальним і самостійним. Здобувачі освіти можуть приймати рішення щодо змісту навчання, часу, місця, методів та прийомів навчання.

Як зазначає Г. Мораді [12, с. 112], «технології можуть реструктурувати та трансформувати традиційні навчальні плани та методи навчання, зокрема взаємозв'язок навчальних матеріалів зі способом їх викладання». Велика кількість навчальних ресурсів є безкоштовною, і здобувачі можуть легко отримати доступ до них у будь-який час і в будь-якому місці на власний розсуд. Водночас завдання викладача – навчити оцінювати якість цих ресурсів та ефект від їх використання.

Здобувачі, які мають доступ до інтернету через мобільні технології, можуть використовувати онлайн-ресурси навіть у небезпечних та віддалених районах світу. На думку Г. Мораді, незалежність М-навчання, його зручність для користувачів, повсюдна доступність стимулюють багатьох здобувачів використовувати його для вивчення мов [13].

Крім того, на сьогодні здобувачі можуть вчитися у віртуальних школах або університетах, підписатися на відкриті мовні онлайн-курси, отримувати доступ до безкоштовних навчальних матеріалів та ресурсів, покращити свої знання та навички, беручи участь в онлайн-академічних спільнотах та соціальних мережах, опанувати мову в групі з іншими здобувачами, які вивчають мови в усьому світу. Отже, сучасні освітні технології та

ресурси онлайн-навчання мають значний потенціал у підтримці автономного та самостійного навчання.

У сучасній науково-педагогічній літературі визначено три типи освіти – формальна, неформальна та інформальна, кожна з яких по-своєму впливає на процес організації самонавчання. Свого часу Болонський процес легітимізував використання термінів «освіта довжиною в життя» (lifelong learning) і «освіта шириною в життя» (lifewide learning) [14]. «Освіта довжиною в життя» декларує необхідність відновлювати (само)навчання на кожному життєвому етапі, визначаючи вертикальну освітню проєкцію. «Освіта шириною в життя», згідно з «Меморандумом безперервної освіти» передбачає три горизонтальні освітні типи: формальний, неформальний та інформальний.

Формальна освіта регулюється програмами навчальних закладів різного рівня, неформальна освіта охоплює різноманітні та додаткові альтернативні заходи й ресурси щодо системи формальної освіти, яка планується спеціалізованими організаціями. Інформальна освіта найменш структурована та організується самою людиною або її оточенням за допомогою аудіо- та відеоматеріалів, книг, журналів, різноманітних інтернет-ресурсів тощо.

У навчанні іноземних мов в університеті самостійна робота, яку здобувачі виконують у позааудиторний час і яка планується, забезпечується, організовується та контролюється викладачем, є частиною формальної освіти. Вона, як зазначає Є. Мельник [15], є повністю керованою і часто не передбачає свободи здобувачів щодо засобів опрацювання ними іншомовного матеріалу. Розроблені для всієї групи завдання практично не враховують індивідуальні особливості сприйняття та засвоєння навчального матеріалу окремими здобувачами, зміст і обсяг таких завдань зумовлюються уявленнями викладача про їхню доцільність, що є суттєвим недоліком традиційної самостійної роботи.

Оволодіння іноземною мовою є тривалим процесом, який для здобувачів технічних університетів розпочинається зазвичай у школі та триває у кращому разі півтора–два роки в ЗВО. З перших занять викладачу необхідно знаходити способи корелювати формальне та неформальне іншомовне навчання, поетапно розвивати у здобувачів уміння самостійного опрацювання іншомовного матеріалу за відсутності викладача та запропоно-

ваних ним комплексів завдань, готувати їх до автономного опанування іноземною мовою після засвоєння академічного курсу в закладі освіти. Для цього необхідно ознайомити здобувачів з ефективними стратегіями самостійного вивчення мов та алгоритмами навчальних дій з огляду на власні психологічні особливості, мотивувати їхньою варіативністю та особистісною значимістю мовних ресурсів, орієнтувати самоосвітні процеси на практичний контекст, навчати основ тайм-менеджменту і, таким чином, забезпечувати повну дидактичну автономність і поступовий перехід до інформальної освіти та формування навичок самонавчання, якими випускнику університету доведеться користуватися все життя, якщо він не хоче втратити компетентності, набуті в університеті, та розвиватися в майбутньому.

Це є вимогою часу, оскільки з урахуванням багатомовних і полікультурних соціальних процесів відбулася трансформація глобальної освітньої мети навчання іноземних мов: цільовим орієнтиром є формування «соціального агента», тобто такого типу комунікативної особистості, яка визначається готовністю накопичувати та застосовувати свій багатомовний міжкультурний досвід для активної участі в сучасних видах соціальних взаємодій, їх фасилітації та управління ними [16].

Отже, проаналізувавши низку положень дослідників [2], можна визначити такі особливості самонавчання іноземних мов: процес самонавчання ініціюється самими здобувачами освіти та здійснюється за їхніми планами; у ньому діяльність викладача є оціночно-стимулювальною; мета навчання визначається здобувачами відповідно до особистих потреб в оволодінні будь-яким матеріалом з тем, що їх цікавлять; смисловим змістом навчання є не лише теми, а й тексти, які більшою мірою їх цікавлять; під час самонавчання важливим є результат, оскільки саме він стимулює людину до самовдосконалення; незважаючи на майже повну самостійність в організації процесу самоосвіти він часто залежить від попереднього досвіду набуття знань і тому лише продовжує його, а не є абсолютно самостійним; у самонавчанні важливим є не обсяг знань, а здатність самостійно розпорядитися ними; здобувачі самостійно знаходять джерела пояснення незнайомого матеріалу; якщо відсутні форми контролю (онлайн-тести), то головним способом визначення результативності самостійного нав-

чання є здатність практичного застосування засвоєного матеріалу в професійній та повсякденній діяльності.

Коли здобувачі освіти закінчують курс іноземної мови в університеті, найбільш амбітні та мотивовані з них часто запитують викладача про те, що їм робити далі щодо вивчення іноземної мови, усвідомлюючи, як мало вони знають, незважаючи на те, що багато років її вивчали у школі та ЗВО, і не дуже розуміючи, як не розгубити те, що знають, і що робити, щоб самостійно продовжувати вивчення мови. Викладачі зазвичай радять читати літературу іноземною мовою, слухати пісні, дивитися фільми, спрямовують їх до безмежного «океану» інтернету, говорячи про те, що «чого там тільки немає», але мало хто дає чітко структуровані поради, обґрунтовані як теоретично, так і практично.

Ми пропонуємо здобувачам освіти ХНАДУ низку курсів, призначених для самостійного вивчення англійської мови в межах як неформального, так й інформального навчання з використанням методу аудіовізуального перекладання.

Аудіовізуальне перекладання (АВП) є сучасним напрямом у лінгводидактиці, що швидко розвивається в міру вдосконалення цифрових технологій, забезпечуючи суттєвий внесок у вивчення іноземних мов та культури.

АВП визначається як передача вербальної мови аудіовізуальними засобами і зазвичай використовується як загальний термін для визначення «екранного перекладання», «мультимедійного перекладання», «мультимодального перекладання» або «перекладання фільмів» [17].

Останнім часом у закордонній методиці визначається особливий – транслінгвальний – підхід до навчання спілкування іноземною мовою. Як зазначає К. Чен, у фокусі цього підходу, з одного боку, знаходяться дискурсивні практики бі- та полілінгвів, а з іншого боку, метою цього підходу є формування умінь коректного спілкування всіма мовами, якими володіє людина, на розвиток навичок швидкого, плавного й ефективного перемикавання з одного мовного коду на інший [18].

Використовуючи основні положення АВП, ми адаптували цю технологію під нашу мету, застосувавши процес паралельного перекладання лексичних одиниць і текстів, презентувавши їх і розмістивши на платформі YouTube. Під час пауз, які робить диктор,

у здобувачів є можливість повторювати лексику та фрази, що призводить до збільшення тренувальних («дрілінгових») лексикограматичних завдань. Друкований текст, який сприймається здобувачем візуально, коли вони повторюють слова та фрази, використовується як підтримка, а не перешкода. Це називається периферійним сприйняттям: здобувачі зосереджуються на звуках, але водночас можуть бачити надруковану інформацію.

Подвійна присутність лексичних одиниць, що подані як інертні символи на екрані і як швидкоплинні звуки, допомагає здобувачам, які можуть повторно отримувати одну й ту саму інформацію багаторазово, відновлювати її і закріплювати, а паралельний переклад надає їм повне розуміння висловлювання у найкоротші терміни. Маніпулюючи текстом стільки разів, скільки це необхідно, вони міцно засвоюють його і лексику до нього, а в аудиторії матеріал відпрацьовується та закріплюється завдяки творчим чи проблемним завданням.

Висновки

Отже, самонавчання іноземних мов ініціюється здобувачами, здійснюється ними за власними навчальними планами на основі самостійно вибраного змісту та його самостійного структурування; реалізується методами та прийомами, які є найбільш прийнятними для їхніх особистісних здібностей; передбачає застосування самостійно набутих мовних знань та мовленнєвих умінь у подальшій комунікативній та професійній діяльності. Чинником ефективності іншомовного самонавчання є систематична самостійна робота здобувачів, а також високий рівень мотивації навчання.

Самонавчання є найвищим рівнем навчальної діяльності щодо пізнавальної активності здобувачів, а досягнення цього рівня є одним з головних показників успішного саморозвитку.

Великий потенціал у галузі самонавчання іноземних мов має технологія з використанням аудіовізуального перекладання, оскільки вона пропонує різноманітні зручні та доступні цифрові ресурси для вивчення мов.

Вважаємо підхід до навчання іноземних мов з використанням АВП перспективною сферою дослідження, оскільки цифрові технології та інтернет підвищують доступність аудіовізуальної продукції та сприяють активному використанню аудіовізуального про-

грамного забезпечення для дозвілля, роботи й освіти.

Література

1. Wilcox S. Fostering self-directed learning in the university setting. *Studies in Higher Education*. 1996. № 21(2). P. 165–176.
2. Кордонова А. В. Лінгводидактичні особливості процесу іншомовного самонавчання. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Сер. Педагогіка. 2012. С. 86–90.
3. Малихін О. В. Індивідуалізація професійно-орієнтованого навчання та самонавчання іноземних мов у вищій педагогічній школі. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2011. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2011_1_11.
4. Knowles M. Self-directed learning: a guide for learners and teachers. Toronto, ON: The Adult Education Company, 1975.
5. Academic Control and Action Control in the Achievement of College Students: a Longitudinal Field Study / Perry R. P., Hladkyj S., Pekrun R. H., Pelletier S. T. *Journal of Educational Psychology*. 2001. № 93. P. 776–789. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-0663.93.4.776>.
6. Zimmerman B. J. Academic Studying and the Development of Personal Skill: a Self-Regulatory Perspective. *Educational Psychologist*. 1998. № 33. P. 73–86. <http://dx.doi.org/10.1080/00461520.1998.965329>.
7. Doyle T. Helping Students Learn in a Learner-Centered Environment. A Guide to Facilitating Learning in Higher Education, Stylus, Sterling, VA. 2008.
8. Wang M. T., Holcombe R. Adolescents' perceptions of school environment, engagement, and academic achievement in middle school. *American Educational Research Journal*. 2010. Vol. 47. № 3. P. 633–662.
9. Zimmerman B. J. Investigating self-regulation and motivation: historical background, methodological developments, and future prospects. *American Educational Research Journal*. 2008. Vol. 45, № 1. P. 166–183.
10. How Learning Works: seven Research-Based Principles for Smart Teaching. / Ambrose S., Bridges M., DiPietro M., Lovett M. San Francisco, 2010.
11. Bonk C. J. How technology is changing school. *Educational Leadership*. 2010. № 67(7). P. 60–65.
12. Moradi H. The role of technology in the development of language skills. *International Journal of English and Education*. 2015. № 4(1). P. 112–117.
13. Moradi H. The impact of M-learning on second language learning process among university students. *Modern Journal of Language Teaching Methods*. 2017. № 7(8). P. 109–115.
14. A Memorandum on Lifelong Learning. Brussels, 2000. URL: http://tvu.acs.si/dokumenti/LLLmemorandum_Oct2000.pdf (date of access: 25.05.2019).
15. Мельник Є. Ю. Розвиток умінь самонавчання як складова інтенсифікації дидактичного процесу з оволодіння іноземною мовою у ВНЗ. 2019. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream_2019.pdf.
16. Common European Framework of Reference for Languages: learning, Teaching, Assessment. Companion Volume with New Descriptors. Strasbourg: council of Europe. 2018. URL: <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>.
17. Lertola J. From Translation to Audiovisual Translation in Foreign Language Learning. *Trans. Revista de traductología*. 2018. № 22. P. 185–202.
18. Chen X. Translingual Practices in the First-year International Students' English: academic Writing. *ITJ*. 2017. Vol. 14. Iss. 1. P. 25–50.

References

1. Wilcox S. Fostering self-directed learning in the university setting. *Studies in Higher Education*. 1996. № 21(2). P. 165–176.
2. Kordonova A. V. Lingvodidaktichni osoblivosti procesu inshomovnogo samonavchannya. *Naukovi zapiski Ternopil'skogo nacionalnogo pedagogichnogo universitetu imeni Volodimira Gnatyuka*. Ser. Pedagogika. 2012. S. 86–90.
3. Malihin O. V. Individualizaciya profesijno oriyetovanogo navchannya ta samonavchannya inozemnih mov u vishij pedagogichnij shkoli. *Visnik Nacionalnoyi akademiyi Derzhavnoyi prikordonnoyi sluzhbi Ukrainy*. 2011. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2011_1_11.
4. Knowles M. Self-directed learning: a guide for learners and teachers. Toronto, ON: The Adult Education Company, 1975.
5. Academic Control and Action Control in the Achievement of College Students: a Longitudinal Field Study / Perry R. P., Hladkyj S., Pekrun R. H., Pelletier S. T. *Journal of Educational Psychology*. 2001. № 93. P. 776–789. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-0663.93.4.776>.
6. Zimmerman B. J. Academic Studying and the Development of Personal Skill: a Self-Regulatory Perspective. *Educational Psychologist*. 1998. № 33. P. 73–86. <http://dx.doi.org/10.1080/00461520.1998.965329>.
7. Doyle T. Helping Students Learn in a Learner-Centered Environment. A Guide to Facilitating Learning in Higher Education, Stylus, Sterling, VA. 2008.
8. Wang M. T., Holcombe R. Adolescents' perceptions of school environment, engagement, and academic achievement in middle school. *American Educational Research Journal*. 2010. Vol. 47. № 3. P. 633–662.

9. Zimmerman B. J. Investigating self-regulation and motivation: historical background, methodological developments, and future prospects. *American Educational Research Journal*. 2008. Vol. 45, №. 1. P. 166–183.
10. How Learning Works: seven Research-Based Principles for Smart Teaching. / Ambrose S., Bridges M., DiPietro M., Lovett M. San Francisco, 2010.
11. Bonk C. J. How technology is changing school. *Educational Leadership*. 2010. № 67(7). P. 60–65.
12. Moradi H. The role of technology in the development of language skills. *International Journal of English and Education*. 2015. № 4(1). P. 112–117.
13. Moradi H. The impact of M-learning on second language learning process among university students. *Modern Journal of Language Teaching Methods*. 2017. № 7(8). P. 109–115.
14. A Memorandum on Lifelong Learning. Brussels, 2000. URL: http://tvu.acs.si/dokumenti/LLLmemorandum_Oct2000.pdf (date of access: 25.05.2019).
15. Melnik Ye. Yu. Rozvitok umin samonavchannya yak skladova intensyfikaciya didaktichnogo procesu z ovolodinnya inozemnoyu movoyu u VNZ. 2019. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream_2019.pdf.
16. Common European Framework of Reference for Languages: learning, Teaching, Assessment. Companion Volume with New Descriptors. Strasbourg: council of Europe. 2018. URL: <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>.
17. Lertola J. From Translation to Audiovisual Translation in Foreign Language Learning. Trans. *Revista de traductología*. 2018. № 22. P. 185–202.
18. Chen X. Translingual Practices in the First-year International Students' English: academic Writing. *ITJ*. 2017. Vol. 14. Iss. 1. P. 25–50.

Саянко Наталія Віталіївна, д.п.н., проф.,
Харківський національний автомобільно-
дорожній університет, вул. Ярослава Мудрого,
25, Харків, 61002, Україна, +380577073721,
[saienkonv@ukr.net/](mailto:saienkonv@ukr.net)

Some approaches to the development of resources for self-directed learning of foreign languages in a technical university

Abstract. Problem. *The rapid development of technology leads to the obsolescence of professional knowledge by the time students graduate from institutions of higher education. In addition, some acquired competences, as, for example, in foreign languages, need constant refreshing after students leave the*

classroom, otherwise there is a threat of their complete loss. This causes the active search for innovative pedagogical approaches that would ensure the continuity of education of university graduates, one of which is a self-directed learning, which is considered as independent study of additional material in relation to the main course, as a learning process in which students take responsibility for their own learning, setting their goals, developing and planning their own training program and evaluating the results of their activities. Goal. *To determine the essence of self-directed learning, to analyse the peculiarities of self-study of foreign languages, to propose new approaches to its organization using innovative tools in the digital environment of a technical university. Methodology.* *The following features of self-directed foreign language learning are highlighted: the self-directed learning process is initiated by the students themselves and is carried out according to their plans, the teacher's activity has an evaluation and stimulating character; learning goals are put forward by students based on personal needs; in self-directed learning, it is not the amount of knowledge that is important, but the ability to use it independently; students find sources of explanation of unfamiliar material on their own; the main way of determining the effectiveness of self-study is the ability to practically apply the learned material in professional and everyday activities. The students were offered a number of courses designed for independent study using the method of audiovisual translation, which, as a modern trend in linguistics, is rapidly developing as digital technologies are constantly improving. This method was adapted for our purposes using parallel translation of lexical items and texts, which were voiced and placed on the YouTube platform. Results.* *The volume of training lexical and grammatical tasks, which students perform independently, was increased, and the opportunity to independently study a significant number of socio-cultural and professional topics was provided. Originality.* *The double presence of lexical items, available both as symbols on the screen and as a sound series, helps students refresh and consolidate it, and parallel translation gives them a full understanding of the statement in the shortest possible time. Practical value.* *The proposed approach with the usage of audiovisual translation has a great potential in the field of self-directed learning of foreign languages, as it offers a variety of convenient, affordable and accessible digital resources for self-study.*

Key words: *self-directed learning, foreign language, technical university, audiovisual translation.*

N. Saienko, D.Sc., Professor,
Kharkiv National Automobile and Highway University,
25, Yaroslav Mudry Str., Kharkiv, 61002,
Ukraine, saienkonv@ukr.net, +380577073721.